

מאיר ויזלטיר

חבר חסר

מוקדש ל.ק.

החבר אלצהימר יֵשֵׁב
בְּפִנֵּת הַקֶּפֶה וְקָרָא
יְדִיעוֹת אַחֲרוֹנוֹת שֶׁל יוֹם חַל.
לֹא הִבְנִיתִי מָה אָנִי רוֹאֶה.
מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם,
שָׁנַתָּן לְהִבִּין אוֹ לֹא לְהִבִּין,
לֹא הִבְנִיתִי בְּרִגְעַ הַהוּא מִדּוֹעַ
הוּא מִתְעַמֵּק בְּעֵתוֹן כְּאֵלֹו
הִנֵּה מְשׁוֹאֶה מִמְּעֵלָה שְׁלִישִׁית.
לֹא הִבְנִיתִי שְׁגִלְיוֹן הָעֵתוֹן,
הִירִיעָה הַרְחֵבָה וְרוֹעַת הָאוֹתִיּוֹת
חֹבֵשׁ/חֹבֶשֶׁת אֶת הַבְּעֵרוֹת הַחֲדָשָׁה,
מִסְתִּיר/מִסְתִּירָה אֶת הַשִּׁכְחָה.
הִיִּיתִי אָמֹר לְהִבִּין?
אֶת שְׁמִי דוֹקֵא זְכַר עֲדִין, וּבִטָּא הֵיטֵב,
אֲבָל עֲכָשׁוּ כְּבָר נִהִיר לִי
כִּי שִׁכַח בְּקִלּוֹת אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל כָּל הַדְּמִיּוֹת
בְּסִפְרִים שֶׁכָּתֵב. אוֹלֵי לֹא אֶת כָּלָם.
שִׁכַח גַּם אֶת שְׁמוֹת הַסִּפְרִים שֶׁתְּרַגֵּם.
כָּל הַסִּפְרִים הַנְּמוֹגִים הֵם הַכְּאִיבוֹ לֹו.
וְעֲדִין זְכַר צוֹרֵת אוֹת בְּעֵתוֹן.
כְּשֶׁהֶעֱלָם מִתְּרַחֵק, הָעֵתוֹן כְּבָר לֹא מְכַאֵב.
הָעֵתוֹן כְּבָר אֵינוֹ מְשִׁתִּיף לְעוֹלָם.
כְּמוֹד. בְּדִיוֹק כְּמוֹד.
חָה. וְאִתָּה יָכֹל לְחַיֵּךְ.
הוּא חַיֵּךְ.
אֵל תִּדְמוּ שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ עַל מָה אָנִי מְדַבֵּר.